

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, imamo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. Zarisanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 15. decembra.

V „Slovenca“ se z znano ošabnostjo šalijo z našega lista, češ, da smo, pišoč o državnoborskem glasovanju glede dispozičijskega fonda, postali nedosledni in da smo že tako daleč zagazili, da so nam sedaj kanonik Klun in drugi državni poslanci, ki z njim prisegajo na bedarije „Rimskega Katolika“, vzor pravih slovenskih politikov.

Mi se mladim duhovnikom, ki imajo sedaj Ljubljanskega „Slovenca“ v svojih rokah, nasproti opravičevati nečemo, ker dobro vemo, da ti gospodje ne morejo umeti, kako je mogoče, da bi bil slovenski dnevnik neodvisen na zgoraj in spodaj! Ti ljudje bi z jezikom lizali proti vsakemu trnu, samo da bi jim namignila tista znana roka, ki sedaj ogenj sovraštva in prepira neti po naši kronovini! Naš list pa je, hvala Bogu, še vedno neodvisen, in kadar je treba, neodvisen na zgoraj in spodaj. Nikdar ni bil podložen slovenskim državnim poslancem in tudi v prihodnje ne bode. Pametni slovenski državni poslanci — kolikor jih je — kaj tacega niti ne zahtevajo. Svobodo svojega mnenja si bode naš list vedno ohranil in to tudi nasproti našim državnim poslancem. Grajal jih je, in jih še bode, kadar se bode nam videlo, da so prepopustljivi, ali pa še celo preboječi. Ravno sedaj imajo slovenski poslanci priliko izkazati se, ko morajo priti v razgovor prežalostne razmere naših koroških bratov! Te zadeve so take, da nad njimi nikakor ne smejo zaspati naši državni poslanci. Do vrha je prikipela krivica, in odpravila se ne bode, če se sprožiti dve interpelaciji, na koji grof Taaffe morda ne bode odgovoril, kakor na primer grof Schönborn še do sedaj ni odgovoril na isto interpelacijo radi znanih, kričečih jezikovnih razmer, vladajočih dandanes pri našem deželnem sodišču v Ljubljani.

Mi hočemo od slučaja do slučaja presojati delovanje ne samo naših državnih poslancev, temveč sploh vseh naši krvi sorodnih poslancev. Da bi v načelnem nasprotstvu stali s slovenskimi poslanci — kolikor je pametnih glav mej njimi —

k temu ne čutimo potrebe in sósebnost sedaj ne, ko se zlivajo motni valovi prvega katoliškega shoda po vsem Slovenskem, in ko čutimo živo potrebo, da se zjedini vse slovensko razumništvo — in to v prvi vrsti v ti vojvodini — v odpor proti radikalstvu „Rimskega Katolika“. V teh časih bila bi velika napaka, če bi zagazili v krivico, da bi na svojih državnih poslancih ne hvalili, kar je hvale vrednega. Posebno pa jih bomo hvalili takrat, če nam bodo v koroških zadevah pokazali nekaj tiste energije in recimo brez ovinkov, nekaj tiste brezobzirnosti, s kjo se posebno Mladočehi velikokrat odlikujejo. Nasprotno se pa tudi od nas zahtevati ne more, da bi časih ne zapisali kake besedice proti Mladočehom. Prepametna politična stranka smo, da bi kaj drugega za sé zahtevali ter se hoteli opasati z mečem politične nezmotljivosti.

V tem oziru gojimo pred vsem željo, da naj slovenski poslanci kolikor mogoče skupno in jedino delujejo v parlamentu. Ta jedinstvo tiči dandanes še visoko v oblakih, ali naše mnenje je bilo nekda in je danes še, da so vsi slovenski poslanci zavezani delovati ter se jedni druge podpirati v to, da bi končno Slovani vender-le zbrali se v mogočno in odločujočo skupino v naši državni zbornici. Jednega nasprotnika imamo vsi, in prvi namen je, k zemlji podreti tega nasprotnika!

Z veseljem smo zadnje čase opazili, kako so tičali levičarji v tesni ulici, v kjo so bili zagazili. Tam so tičali in mi smo jih radi gledali v tisti ozki luknji! Po našem mnenju slovenski narod nima hujšega nasprotnika, nego je strupena nemška levica. Ta židovska stranka ne živa mej nami najmanjših simpatij, in naravno je, da nismo imeli niti trohice usmiljenja ž njo, ko je s svojim ministrom grofom Kuenburgom trepetala v pasti, v kjo se je bila ujela. Z dalje smo opazili tragi-komedijo v parlamentu in na nas napravljala je diskusija o dispozičijem fondu jedino ta utis, da se tu ne gre za drugega, nego za to, kako bi se ogledala levičarjem steza, da bi mogli zopet do zraka.

Ne oziraje se na principe in načela, ki z dispozičijskim fondom ničesar opravičiti niso imela, menili smo pri taci razmerah, da so naši državni poslanci v tem slučaju pravo zadeli, da so glasovali za vladu, in občutek smo imeli, da bi čvrsti Mladočehi ne bili zatajili svoje preteklosti, če bi se v takih slučajih ne udeležili v takem številu glasovanja, da bi zamogla potem levica dospeti do hrupne premage. Samo to nadejo za bodočnost in ničesar drugega nismo hoteli izraziti v svojem zadnjem članku, in to svoje mnenje mogli smo tem lažje izraziti, ker se je — kakor je notorično — tudi mej Mladočehi samimi izražalo. Pri dotičnem glasovanju nismo se ozirali na vladu, ki glasovanja za zaupanje itak ni smatrala, temveč ozirali smo se jedino le na nemško levico, koji bi bili iz srca privoščili, da bi bila že pri tisti priliki sijajno propadla.

V zlo pa se nam take želje ne smejo šteti, ker gre sedaj za to, da se k zemlji podere ravno tista levica, koji se je malo mesecev poprej naša kronovina kakor nekaka koncesija obetala.

Ni pri ti, niti pri drugi priliki se pa nismo hoteli spuščati v lastne zadeve Mladočehov, o kojih soditi so sami poklicani. Najsimpatičnejša slovenska stranka so nam in lepše dobe bi ne mogli doživeti, nego bi bila ona, v kjo bi se razmere tako zasukale, da bi Mladočehi in vsi slovenski in slovanski državni poslanci združeno mogli delovati proti — združeni nemški levici, ki je najgladnejši sovrag našega slovenskega naroda.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. decembra.

Državni zbor.

Danes ima državni zbor zadnjo sejo pred božičnimi prazniki. Dnevni red tej seji je zelo obsežen, ker je poleg budgetnega provizorija rešiti še nekatere druge važne predloge. Po božičnih praz-

LISTEK.

Kristus v gostih pri kmetu.

(Povest N. S. Leskova; poslovenil T.)

(Dalje in konec.)

Približalo se je Rojstvo Kristovo. Zima je bila ljuta. Timotej pride k meni Sveti večer in reče:

„Ljubi brat, jutri dočakam Gospoda!“

Takim besedam nisem odgovarjal že davno ne, le vprašal sem ga:

„Kako uverjenje imaš o tem?“

„Toliko, da sem sedaj odmolil: „oj pridi, Gospod!“, kar se mi strese vsa duša v meni in v njej zatrobi prav s trobo: „oj pridem kmalu!“ Jutri je Njegovo sveto Rojstvo — me li ne poseti On ta dan? Pridi k meni z vsemi sorodniki, moja duša trepeče s strahom.“

Jaz mu rečem:

„Timoša, ti veš, da jaz ne morem soditi o tem in ne pričakujem videti Gospoda, ker sem grešen človek, — no, ti si naš, — mi pridemo k tebi. Ako pa pričakuješ istinito tako velikega gosta, ne vabi svojih prijateljev, pripravi Njemu prijetno tovarstvo.“

„Umem,“ odgovarja, „tudi pošljem takoj svoje posle in sina svojega, da obhodijo sela in zva-
bi-
bo-
je-
ni-
dan.“

vse prognance, kateri so v potrebi in bedi. Ako javi Gospod čudovito milost in me poseti, našel bode vse po zapovedi.

Meni ni ugajala niti ta beseda njegova.

„Timotej,“ rečem mu, „kdo more urediti vse po zapovedi? Prvega ne umeš, drugo pozabiš, tretjega ne moreš izpolniti. Sicer pa, ako vse tako silno „trobi“ v duši tvoji, bodi tako, kakor se ti kaže. Ako Gospod pride, izpopolni bode vse, kar bode pogrešal, in ako ti pozabiš, česar Mu treba, privedel bode sam, kar bi nedostajalo.“

* * *

Sveti dan prišla je k njemu vsa naša družina, malo pozno že, kakor hodijo običajno povabljeni k obedu. Vabil je tako, da bode čakal vseh. Velike sobe njegove so se napolnile z raznimi našimi prognanci sibirskimi. — Možaki in žene in otroci, vsakega stanu in iz raznih krajev, — Rusi in Poljaki in čuhonske vere. Timotej je zbral vse bedne poseljence, kateri si še niso uredili svojega gospodarstva po svojem prihodu. Mize so bile velike, pogrnjene s prtji in vsem, česar treba. Služabniki letajo in razstavljajo kvas in čaše in piroge. Na dvoru se je že mračilo, a pričakovati ni bilo nikogar več: vsi posli so se vrnili domov, a gosti niso mogli od nikoder več priti, ker je medlo tako, kakor bi bil sodnji dan.

Ali le ni in ga ni gosta, — kateri bi bil najdražji izmed vseh.

Že je trebalo nažgati luči in sesti za mizo, ker postalo je kar temno, a mi vsi čakamo v temi ob jedinem malem svitu od svetilke pred podobami.

Timotej je hodil in sedel in bil vidno v težki vznemirjenosti. Vse njegovo upanje je šlo po vodi, — sedaj je bilo že očitno, da ne bode „velikega gosta“.

Prošla je še minuta, in Timotej vzdihne, pogleda na me tužno in reče:

„No, brat mili, jaz vidim, da, ali ugaja Gospodu pustiti me v zasmeh, ali pa imaš ti prav, da nisem umel zbrati vseh, katerih treba za Njegov vzprejem. Bodi o vsem volja Božja, molimo in sedimo za mizo.“

Rečem mu:

„Začni moliti!“

On jame glasno moliti pred podobo: „Oče naš, kateri si v nebesih,“ in potem: „Kristus se rodi, slavite, Kristus iz nebes, pripravite se, Kristus na zemlji...“

Jedva izgovori te besede, kar udari nenadoma nekaj zunaj na steno, da se je vse streslo, a hipoma prošumi šum po širokem domu in nakrat se odprejo vrata v sobo sama.

Vsi ljudje, kolikor jih je bilo tu, popadali so v nepopisnem strahu v kot, a le najsmelejši upali

nikih se snide državni zbor zopet dne 8. januarja. Gospodarska zbornica ima v sredo zadnjo sejo pred Božičem, da reši nekatere nujne predloge. O božičnih počitnicah dognala in končala se bodo pogajanja vlade s češkimi veleposestniki glede češkega ministrarstva in tudi imenovanje se bo najbrž v tej dobi izvršilo, tako da bo vlada po Božiču mogla že predstaviti novega ministra. — Tudi govorice o imenovanju grofa Wurmbraunda se vzdržujejo navzlic energičnemu dementiranju levičarjev.

Jezikovno vprašanje.

Pri razpravi o proračunu pravosodnega ministerstva unela se je v budgetnem odseku živahna debata o jezikovnem vprašanju. Češki veleposestnik grof Palfy interpeliral je pravosodnega ministra grofa Schönborna, na katero stališče se je postavil glede ustanovitve okrožnih sodišč v Slanem in v Trutnovu, ker je nova sodišča ustanovljati le s privoljenjem dež. zbora, katerega privoljenja pa vlada še ni prosila. Minister grof Schönborn odgovoril je tako zavito, da iz njegovih besed ni moči ničesar ukrepati. Rekel je le, da je vlada bila vezana postaviti dotične številke v proračun, da je pripravljena na slučaj deželno-zborskega privoljenja. Ta nejasni odgovor je prouzročil, da je posl. dr. Hallwich vprašal ministra in zahteval točnega in nedvoumnega odgovora: ali misli vlada ustanoviti imenovani okrožni sodišči tudi v slučaj, ko bi deželni zbor češki sploh ne dal nikakega odgovora na vladno zahtevanje ali pa negativni odgovor. Minister grof Schönborn izjavil je na to, da mu na to vprašanje sedaj še ni mogoče precizno odgovoriti. Posl. dr. Herold je izjavil, da v principu nima mladočeška stranka nič zoper to, če se ustanovljajo na Češkem nova sodišča, kar je dr. Hallwich z zadoščenjem vzel na znanje. Grof Pininski je izrekel nasveto, naj se jezikovno vprašanje reši posebnim zakonom, a ker ga ni izrecno stavil, ni vlada ničesar odgovorila. — Tudi vprašanje, ali naj se beležijo v zapisnik nemški govori, prišlo je v posvetovanje. Poslanec Mezniček je namreč poročal o resoluciji posl. grofa Kounica o tej stvari in se v principu izrekel zanj, a zbornični predsednik dr. Smolka uprli se je temu nasvetu tako odločno, da je bilo spoznati, kako žive so njegove antipatije zoper češke poslance. Stari gospod je tudi telesno že precej onemogel, tako da bi bilo pač najbolje, ako se umakne. Posl. Steinwender je nasvetoval, naj se preko Kouničeve resolucije prestopi na dnevni red, a odsek ni vzprejel tega predloga, ampak odkazal resolucijo opravičnemu odseku, da o njej poroča zbornici.

Češke razmere.

Deželni šolski svet in sicer češki oddelek, bavil se je v zadnji seji z ukrepom nemškega odseka o ustanovitvi nemških meščanskih šol v popolnoma čeških mestih Plznu in Vinohradi. Štirje člani dež. šolskega sveta protestovali so zoper ta ukrep, češ, da spada ustanavljanje minoritetnih šol v plenum zbornice, in da se dotična določba tiče samo ljudskih šol, ne pa meščanskih. Dež. šolskega sveta češki oddelek odobril je na to ukrep nemškega oddelka, a zastopnika dež. odbora in Praške občine oglasila sta minoritetni predlog, kar bo v deželnem zboru brez dvoma prouzročilo zanimivo debato. — Dež. zbor češki sešel se bode koj po Božiču, najbrž dne 27. t. m., a le za nekoliko sej. — Kakor naznanjajo „Nar. Listy“, obljubili so Čehi v Novem Jičnu, da bodo pri nadomestni državnozbornski volitvi namestu posl. Nedelle glasovali za klerikalnega kandidata grofa Stollberga, ker se je ta zavezal v vseh narodnih vprašanjih podpirati Čeha.

so si gledati k vratom. Mej vrati na pragu pa je stal star, prestar starček, ves v slabih capah, trese se, in, da bi se ne zgrudil, drži se z obema rokama za nadpražje, izza njega pa, iz veže, kjer je bilo temno, sveti neopisna rdečkasta svetloba, nad ramenom starčkovim pa plava v sobo kakor sneg bela roka, a v njej podolga, glinasta goreča svetilnica, tako, kakor je pisano v govoru Nikodemovem... veter bobni z viharjem, a ognja ne ugasi... In ta ogenj sveti starcu v obličje in na roko, na roki se vidi zarasla stara zareza, — od mraza pa je bil ves bel.

Uvidevši ga, zakliče Timotej:

„Gospod, vidim in vsprejemljem ga v Tvojem imenu, a Ti sam ne hodi k meni: jaz sem hudoben in grešen človek.“ Po teh besedah priklone se z obličjem do tal. In ž njim padel sem na zemljo tudi jaz radosti, da ga je prosunilo sedaj s krščansko pokornostjo in zaklical sem glasno vsem:

„Kristus je mej nami!“

In vsi so odgovorili:

„Amen,“ to se pravi „res je“.

Tu so prinesli luč, — jaz in Timotej se vzdigneva s tal, a že ni videti več bele roke, — ostal je jedino le starček.

Timotej vstane, prime ga za obe roki ter ga posadi na prvo mesto. In kdo je bil ta starček,

Vsled tega kompromisa je izvolitev grofa Stollberga zagotovljena.

Vnanje države.

Francoska kriza.

Finančni minister Rouvier, izredno spreten državnik, je moral odstopiti, ker je kompromitiran v panamski aferi. Opravičeval se je sicer pred zbornico, a nihče ni verjel njegovim trditvam. Na Rouvierovo mesto je stopil Tirard, a tudi ta ne bo mogel pomagati, kajti valovi javne razburjenosti pluskajo s tako silo ob korumpirani parlament, da se jim ni moči ustavljati. Celo predsednik republike Carnot misli odstopiti, kajti če pade sedanja vlada, potem je le Constans sposoben ustvariti novo ministerstvo, drug nihče. Constans in Carnot pa sta si tako velika nasprotnika, da se bo moral Carnot umakniti, predno bi Constans nastopil vlado. Pač žalostne razmere za tako odlično, veliko in mogočno državo!

Nemški državni zbor.

Generalna debata o vojaški predlogi še ni končana. Doslej izrekli so se skoro vsi zastopniki posamnih strank odločno zoper vladno namero. Zlasti znamenita sta bila govora vodje narodnih liberalcev Beningsena in socialistov Bebela. Beningsen je povdarjal, da troški ne bodo znašali 56, ampak nad 70 milijonov mark na leto, da take svote ne more dovoliti nobena stranka, pač pa zahtevajo vse stranke, da se zakonito določi dveletno službovanje. Izrekel je, da je stranka njegova voljna, dovoliti vladi, kar res potrebuje, a ničesar več. Vse predloge ne more dovoliti noben državni zbor, vlada naj torej skuša porazumeti se s poslanci. — Bebel je izpovedal, da zmatra aneksijo Alzacije in Lotaringije za pravo nesrečo in za uzrok velikih vojaških bremen. Upiral se je sploh sedanjim vojaški organizaciji in posebej novi predlogi ter rekel, da gleda narod s strahom v bodočnost, ne ker se boji vojne, ampak gospodarskega propada. — Odgovarjal je Caprivi, a splošno se sodi, da bo vlada razpustila državni zbor, ker večine za vojaško predlogo nikakor ni dobiti.

Dopisi.

Z Vrhnike, 13. decembra. [Izv. dop.] (Veselica ženske podružnice sv. Cirila in Metoda.) Vsled ustanovitve ženske podružnice sv. Cirila in Metoda za naš trg in okolico, ki se je, kakor je bilo že poročano, vršila pred nekoliko tedni, začelo se je v našem prijetnem trgu nekako veselo gibanje v svrhu, da se priredi v korist vrle naše šolske družbe veselica. In res se je marljivemu odboru posrečilo pridobiti za sodelovanje požrtvovalne moči obojega spola, katere se že pridno vadijo in pripravljajo potrebno, da se veselica, katere je določena na dan 17. t. m., tudi kolikor toliko sijajno in uspešno obnese. Dolžnost vsakega zavednega Slovence je, podružnični odbor z vsemi močmi dejanski podpirati. Povoljni uspeh veselice odvisen je od mnogobrojne udeležitve od strani naših sosedov, vrlih Ljubljancev, Logačev in Borovničev, katere tudi upamo na dan veselice v večjem številu pozdraviti. V prihodnjih dneh razposlala se bodo vabila in srčno veselilo nas bode, ako se domoljubno občinstvo prijazno odzove, ter skrbnemu odboru s svojim pohodom trud poplača.

morda uganete vi sami, — to je bil sovražnik Timotejev, — strijc, kateri mu je provzročil vso bedo. V kratkih besedah je povedal, da je ob vse, ob družino in imetje, da že davno išče svojega vnuka, da bi ga prosil odpuščenja. Hrepenel je po tem in bal se gneva Timotejevega, a v tem meteži zagazil je s poti in zmrzuje čakal le še smrti.

„No, uakrat,“ pravi, „obsijal me je neki nepoznanec in rekel: idi, ogrej se na Mojem mestu in jej iz Moje posode,“ prijel me je za obe roki in — tu sem, sam ne znam od kod.“

In Timotej je odgovoril:

„Strijc, jaz poznam tvojega spremljevalca: to je Gospod, kateri pravi: „Ako je tvoj sovražnik lačen, daj mu jesti, ako je žejen, daj mu piti.“ Sedi pri meni na prvem mestu, jej in pij v slavo Njemu, in bodi v mojem domu svobodno do konca življenja.“

Od tega časa ostal je starček res pri Timoteji in umiraje ga je blagoslovil, Timotej pa je postal v svojem srcu miren za vselej.

Tako se je naučil kmet napraviti v srci svojem jasli za rojenega Krista na zemlji. In tudi vsako srce more biti takimi jaslicami, ako spolnjuje zapoved: Ljubite svoje sovražnike, dobro jim storite, kateri vas žalijo.“ Kristus pride v to srce, kakor v okrašeno sobo in si napravi tam bivališče.

„Oj, pridi, Gospod, oj, pridi k ma!u!“

Pri tej priliki naj nam bode dovoljeno, narodnim damam izreči prisrčno zahvalo za ustanovitev ženske podružnice. Ob enem pristavili bi željo, da naj krepko in vtrajno nadaljujejo pričetno delo, ne zmenec se za negalantno in smešno napadanje nekega osamljenega, sicer pa dobro znanega „Amienskega“.

Še jedenkrat na veselo svidenje pri prvi veselici Vrhniške ženske podružnice sv. Cirila in Metoda!

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 13. decembra.

(Dalje.)

Obč. svet. Prosenc pravi, da je z veseljem pozdravil naučne uprave ukrep, sezidati novo gimnazijalno poslopje, zato se mu zdé besede podžupana Petričiča preostre. Novo poslopje bode gotovo v korist šolski mladini in tako podjetje treba je kolikor moči podpirati. Nasvetuje se del Jalenovega posestva, vendar ne kaže ponujati učni upravi ta svet, kajti tam je nakopičeno že dosti šol in se lahko imenuje to predmestje že šolsko predmestje, ki pa ima po plinovi tovarni okužen zrak. Bolje bi bilo začeti dogovarjanje s posestnikom Cenkerjeve hiše na prostoru starih Igrških ulic. Ta svet naj bi se prepustil učni upravi za zgradbo novega gimnazijalnega poslopja v last proti temu, da učna uprava da mestu v porabo licejalno poslopje. Za vlado nima licejalno poslopje velike vrednosti, za mesto pa.

Obč. svet. Ivan Hribar izjavi, da mora še bolj kot podžupan Petričič ožigosati postopanje vlade napram mestni občini Ljubljanski, kajti vlada zahteva, ako hoče za svoje namene kaj zidati v mestu, vse stavbene prostore le zastonj. To je vse drugo postopanje, kakor ga vlada prakticira v Gradcu ali Mariboru, denarno dosti bolj petičnih mestih kot Ljubljana. Vender, pravi govornik Hribar, da bode glasoval za odsekovne predloge in to s tega ozira, da slovenska učeca se deca že pride v boljše učilne prostore, drugi razlog pa mu je ta, da se podpirajo po novi gradnji naši obrtniki in da se mesto lepša. Zatorej naj se odstopi, kakor to združeni odseki predlagajo, stavbeni prostor, če kateri učni upravi ugaja, za stavbo gimnazijalnega poslopja brezplačno. Obe gimnaziji pa nikakor ne gre nastaniti v enem in istem poslopiu in kam bi bilo namestiti licejalno biblioteko? Naučni minister je odposlanstvu mesta Ljubljanskega rekel, da nikakor ne bi mogel pritrditi, da se zida poslopje, kjer bi bili obe gimnaziji Ljubljanski vkipe nastanjeni, ker se mu to iz učilnih vzrokov nikakor ne vidi primerno. Kar se tiče predloga obč. svet. Prosenca, da bi se ponudilo Cenkerjevo posestvo, mora se govornik temu odločno protiviti. V prvo bilo bi isto posestvo šele kupiti, sedaj se pa še ne ve, ali se dobi za primerno ceno, dočim so druga stavbšča mestu na razpolaganje. Gosp. Prosenc želi, naj učna uprava, prepusti mestu licejalno poslopje; kam pa se naj namesti potem licejalna biblioteka? To bi bila jako sitna pogodba; mesto moralo bi le vzdrževati licejalno poslopje, koristi pa bi bile za isto tako rečeno neznanne. Predlogu obč. svet. dr. viteza Bleiweisa govornik pritrdi. Težko je res z ozirom na ne žalostne a vender tesne denarne razmere našega mesta glasovati za brezplačni odstop stavbišča za gradnjo gimnazije, a storil bode tako, ker upa, da bode vlada današnji sklep občinskega sveta tudi uvaževala, ko pride ravno sedaj pereče vprašanje prodaje vojaškega oskrbovališča in vojaške bolnice do končne rešitve in v tem slučaju stavila primerne, izvršljive zahteve. Ako občinski zastop vladi v vsakem slučaju ugodi, kadar za njene koristi kaj zahteva, potem je pač pričakovati in to opravičeno, da tudi vlada kaj stori za razvitek našega stolnega mesta in to stori prav lahko, ako nam vojaško oskrbovališče in vojaško bolnico na Dunajski cesti za dobro ceno, katere se ji je ponudila, proda. (Dobro! Dobro!)

Obč. svet. vitez Zitterer opozarja na jako žalostno stanje prostorov, v katerih je nastanjena licejalna knjižnica v dosedanjih prostorih gimnazijalnega poslopja. Prostorji so vlažni in tam nakopičene knjige in spisi — neprecenljive vrednosti — so tako rekoč izročeni propadu v najbližjem času, ker manjka potrebnih prostorov. V žalostnem stanu je bralna soba licejalne biblioteke, ki nikakor ne zadošča niti za dijake, kaj šele za druge izobražene ljudi. Na to naj bi se učno ministerstvo o priliki, ko mu odgovarja magistrat na dopis zaradi prostora za gradnjo, tudi opozorilo, da skrbi, da se vender jedenkrat premesti licejalna biblioteka v druge, pripravnije prostore, morda v novo poslopje gimnazije, katero hoče zidati učna uprava.

Obč. svet. Svetek pravi, da se postavlja na praktično stališče in zatorej pritrjuje predlogom združenih odsekov, da se to brezplačno ponudi vladi, kar se že ima; s tem ne bo mesto tako oškodovano, kakor če bi šele novo stavbišče kupovalo.

Vzprejme se konec debate, na kar še opomni podžupan Petričič, da niso mestne finančne razmere take, da bi pri stavbah bilo mōti podpirati vlado. Zemljišča pa bode mesto samo potrebovala, ker svoj čas bode zidalo višjo dekljiško šolo. Vlada bode zidala novo gimnazijalno poslopje, če dobi stavbišče brezplačno ali ne, ker je zidati mora.

Obč. svet. Kunc izjavi, da predlog g. Prosenca ni niti pomisleka vreden, a to ne izvira iz animozitete, da ga je on stavil. Ako se vzprejme Prosenčev predlog, bi se vsa stvar zavlekla, to pa nikakor ni v interesu obrtništva, katero dela potrebuje; torej bode glasoval za predloge združenih odsekov.

Pri glasovanju se vzprejmo združenih odsekov predlogi, isto tako resolucija občinskega svetnika dr. vitez Bleiweis-Trsteniškega, dočim se prej odklonita nasveta podžupana V. Petričiča in obč. svet. Prosenca. Pri glasovanju zaradi prostorov naglašajo obč. svet. Hribar, da je mesto zaradi prostora pri Knafelnovi ulici še za nekaj časa vezano, ker je je obljubilo telovadnemu društvu „Sokolu“ v Ljubljani. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Župan v Šent Joštu in § 19. tiskovnega zakona.) Dne 15. oktobra 1892. priobčili smo članek z napisom „udanostne izjave“. Pisali smo o teh izjavah med drugim tako-le: „Ta stvar je vredna pomisleka. Do sedaj korakajo na čelu takim protestujočim občinam Smledniška, Želmejska, Št. Joška, Št. Jurška, Sorška in Poljanska občina in menda še nekaj drugih manjših. Vsa čast vrlim kmetovalcem, sedečim v zastopih teh občin, a mi po vsej pravici dvomimo, da bi tem možem njih obilni poljedelski opravi dopuščali toliko časa, da bi bili zamogli pazno spremljati tok naše domače politike. Do Št. Jošta in Sorice menda, izvzemši farovžev in šol, nista prodrla niti „Slovenec“ niti „Slovenski Narod“ in vrh tega tamošnjim domačinom vsakdanje skrbi in slaba letina izvestno ne pripuščajo, da bi se globlje utopili v analizo katoliškega shoda resolucij. Izpostavljeni so tedaj v tem pogledu kolikor toliko informaciji od strani predlagatelja take udanostne izjave in da je ta informacija navadno jako netočna in pristranska, to svedoči nam vsebina teh izjav.“ Kakor je videti, zapisane so v teh besedah samo naše misli, gole naše refleksije, o kakem dejanskem prigodku se ne govori. Ne bili bi verovali, da bi komu prišlo na misel na podlagi § 19. popravljati zgorajšnja naša premišljevanja. Ali gospod Janez Dolinar, župan v Šent Joštu nad Vrhniko, je v tem oziru prekosil vse juriste ter nam dne 12. grudna t. l. dopisal popravek, ki prej kot ne ni vzrasel na zelniku njegovih možgan in ki v nekaterih oddelkih tako-le slove: „res je tudi, da tukajšnji preč. g. župnik omenjene „Udanostne izjave“ ni vidil popred kot tiskano v predalih „Slovenca“. Ni res, da bi se nič ne zanimali za analizo katoliškega shoda resolucij. Res pa je, da se je več Šentjoških mož udeležilo „katoliškega shoda; ter da pri obilnih poljedelskih opravkih pazno spremljamo tok domače politike.“ Torej v Št. Joštu nad Vrhniko se zanimajo za analizo katoliškega shoda resolucij in pazno spremljajo tok domače politike! Sedaj pa že vidimo, da se bode morala 11. šola z Vrhnike k sv. Joštu prenesti. V drugem pa naj župan Janez v vednost vzeti blagovoli, da popravka ne vzprejmemo!

— (Res postalicae.) „Slovenčevi“ članki, priobčeni pod tem zaglavjem, stekli so si laskavo priznanje Graške „Tagespošte“, katera jih vestno ekscerpira, brezdomno v namen, da bi izvedeli zanje tudi tisti krogi, kateri sicer ne čitajo „Slovenca“. Čestitamo „Slovencu“ na tem soglašnji z razupito „Tagespošto“; mi je zmatramo novim dokazom za opravičenost našega stališča v tej stvari, zakaj tam, kjer stoji „Tagespošta“ ne more stati pošten slovenski list. — Similis simili gaudet.

— (Deželno gledališče v Ljubljani.) Danes v četrtek 15. decembra je koncert „Glasbene Matice“. Začetek točno ob 8. uri. — Prihodnja slovenska predstava bode v nedeljo, dne 18. t. m.

— (Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Premeščeni so: g. K. Tekster, kapelan iz Studenca za kurata v Podvelb pri Vipavi; kapelani: g. J. Wruss iz Tržiča v Studenec, gosp. A. Antončič iz Dovjega v Tržič in g. M. Kerin iz Fare pri Kostelu v Črnomelj.

— (Vreme.) Ledena skorja, ki se je bila otajala vsled južnega vremena poslednjih dni in vodeni mehki sneg, ki je zapadel, zmrznila sta danes ponoči, tako, da je opasno hoditi po polzkih ulicah. Mestni magistrat dal je pota, kar jih je v njegovem področju, posuti z drobnim peskom. Na dejati se je, da se bode ostro pazilo na to, da tudi

hišni gospodarji store svojo dolžnost in da se bodo brezozirno kaznovali taki, ki tega ne bi storili.

— (Iz narodnih društev.) Šišenska čitalnica ima svoj redni občni zbor dne 26. decembra (sv. Štefana dan) ob 2. uri popoldne v društveni sobi z običajnim vsopredom. Po občnem zboru bode skupni shod v gostilni k „Matjanu“ v Zgor. Šiško, kjer se bode konstituiral odbor podružnice „sv. Cirila in Metoda“. — Telovadno društvo „Celjski Sokol“ ima v soboto, dne 17. decembra t. l. ob 8. uri zvečer letošnje občno zborovanje. Dnevni red običajni. Ker se bode razgovarjalo gotovo o sokolski maškeradi in o večjih izletih v l. 1893, se vabijo vsi izvršujoči in podpirajoči člani, da se mnogoštevilno udeležijo. — Drugi „jour-fixe“ Slov. čitalnice v Trstu, ki se je dvakrat odložil (zaradi koncerta Ondrička itd.) bode gotovo v soboto dne 17. t. m. Mej drugimi točkami (petjem in sviranjem na citre) predaval bode g. prof. dr. Glaser o Simonu Gregorčiču. Brez dvoma bode ta zabavni večer prav dobro obiskan.

— (Zdravstveno stanje na Dolenskem.) V raznih vaseh Metliškega okraja zbolelo je poslednji čas 22 otrok za škrlatico in davico, izmed katerih so trije umrli. V Črnomaljskem okraju pa je zbolelo v Dobravi 23 oseb za legarjem, umrle so 3 osebe, ozdravele 4.

— (Iz življenja „uzornega“ šolskega ravnatelja.) Iz Celja piše se nam: Zadnja številka Mariborske „Städteierische Post“ prinesla je odlomek živatopisa Celjskega ravnatelja P. Končnika, katerega so tako silno hvalili in slavili kot uzor nepristranskega šolnika na mestnem jubileju. Jaz hočem te životopisne črtice popolniti samo z dvema malenkostima, katere sem našel mej svojimi zapiski, da olajšam na ta način delo prihodnjemu biografu zasluženega moža. Bilo je, če se ne motim l. 1884., ko surovo napade neki Nemec slovenskega dijaka na javnem mestu, ker je s svojimi prijatelji slovensko govoril. Slovenski dijaki se radi tega napada pritožijo pri ravnatelju in ga prosijo pomoči. Ravnatelj je na to odgovoril dijaku, kateri ga je o tem informiral, mej sledečim tudi te besede: „Finden Sie nicht, dass es als eine Provocation aufgefasst werden kann dass sie (slov. dijaki) auf der Gasse slovenisch sprechen“. — Nekaj let pozneje poklical je ravnatelj jednega osmošolca v pisarno ter ga oštel, ker se razgovarja v gostilni s prijatelji slovensko; rekel mu je: „Sie gehen immer zum „Weissen Ochsen“ und sprechen dort ostentativ nur slovenisch. Die Gäste halten sich darüber auf. Was würden Sie sagen, wenn in einem Gasthause zwei chinesisches zu reden anfiengen?“ — „Ich hätte nichts dagegen“, mu na to odgovori dijak. — „Sie sind nicht massgebend“, nadaljuje ravnatelj, „jetzt sind Sie noch nichts und werden noch lange nichts sein, und wenn Sie etwas sein werden, dann können Sie sich innerhalb der bürgerlichen Gesetze bewegen, jetzt müssen Sie sich aber verhalten, wie ich will.“ Mi nismo dozdej vedeli, da je tudi kineščina na Štajerskem drugi deželni jezik, in to mora biti tako, ker je učeni ravnatelj stavi v isto vrsto s slovenščino. Tudi to nam ni bilo znano, da se ne kretamo v okviru državlanskega zakonika, če govorimo slovenski v Celjski gostilni. Vse to je razkril še le Celjski ravnatelj, ta uzor in idejal nepristranskega moža. „Et meminisse juvat“.

— (O našem rojaku, podobarju, Alojziju Progarju.) ki je razstavil nekoliko svojih del v Celovci, nahajamo celo v „Freie Stimmen“ nastopno laskavo oceno: Poleg prof. Walda je — vsaj za veliko občinstvo — neki „homo novus“ na polji plastične umetnosti razumel obrniti nase splošno pozornost in vzbuditi več nego običajno zanimanje za svoja dela. To je podobar Alojzij Progar — ki je šele nedavno razstavil večji oltar, rezljan iz lesa, delo, ki je pač kazalo veliko marljivost izdelovalca, ki pa ni dalo spoznati naravni talent, ki gotovo tiči v tem kiparju. Ta pot presenetil nas je gosp. Progar z nekaterimi študijami in sohami iz gipsa. Jedna teh študij predočuje tožečega „Hioba“. Kip je res umetniško zasnovan in z anatomsko gotovostjo izdelan. Najboljši komad tega razstavljalca pa je ženska soha, ki ni videti posneta po naravi, nego utegne biti delana po italijanskih uzorcih. Ta soha sama že kaže velik talent, kajti ona je dokaz, da umetnik razume, udahniti podobam svojim rezko življenje.

— (Nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este) prišel je včeraj zvečer proti 9. uri v Trst.

Odtod pričel bode svoje že naznanjeno potovanje okolu sveta, katero bode trajalo nad jedno leto. Do Trsta spremili so nadvojvodo roditelji in nekateri sorodniki. Vozili so se v dveh salonskih vagonih, katera sta bila priklopljena brzovlaku, ki se je skozi Ljubljano peljal zvečer ob 1/6 uri. Na peronu Ljubljanskem bilo je mnogo občinstva. Iz Trsta odpeljal se je nadvojvoda danes popoldne ob 2. uri.

— (Boj na vseh straneh.) Tudi proti Tržaški „Edinosti“ začeli so nekateri duhovniki očiten boj. Tako se poroča, da je minulo nedeljo g. dekan Tomajski na Krasu z lece svaril svoje verne poslušalce, naj se nikar ne naročajo na „Edinost“, ker ta list je brezversk. Gotovo g. dekan tako s posvečenega mesta dela reklamo za novi list Mahničevih pristašev, o katerem smo poročali nedavno. Koliko bode trpela narodna stvar vsled tacihi fanatičnih napadov, to je gospodi iz Mahničevega tabora deveta briga. Žalostno je le videti, kako se ta rak razjeda čim dalje po naši slovenski domovini. Kdaj bode že konec temu bratomornemu počenjanju?

Razne vesti.

* (Novo podoba cesarjevo) bode izgovil za češko akademijo v Pragi češki slikar prof. Fran Zenisek in sicer je cesar blagovolil že dvakrat sedeti slikarju. Slika predstavljala bode vladarja v življenjski velikosti v ornatu reda zlatega runa. Na desni bode mala miza, na kateri leže krona in žezlo in zavita ustanovna listina, na katero kaže vladar z desno roko, v levi roki pa ima baret. Glava obrnjena je v tričetrt profila proti levi strani.

* (Vitez Schmerling) bivši predsednik najvišjega sodišča, je, kakor poroča „Montags Revue“ nevarno zbolel in je njegovo stanje opasno.

* (Lakota v Dalmaciji.) V nekaterih krajih v Dalmaciji je vsled slabe letnje veliko pomankanje in utegne nastati lakota, ako država ne bode pomagala izdatno. Najbolja pomoč bednemu prebivalstvu bi bila, če bi se takoj začela graditi cesta iz Krupe v Gračac, pri kateri zgradbi bi ljudje dobili zaslužka.

* (Železniški vlaki v snegu.) Pri snežnih zametih zadnjih dni obtičalo je več vlakov v snegu. Mej Keckskemetom in Bako na Ogorskem obtičali so trije vlaki in so morali potovalci po trideset do štirideset ur ostati v vagonih, ker ni bilo mogoče peš priti do bližnjih vasi. Še le potem prišlo je kakih 30 sani do vlakov ter so odpeljali nekatere potnike. Nekateri vagoni so bili tako zameteni, da ni bilo mogoče priti do njih.

* (Volkovi v Italiji.) Minuli teden napadli so v Brigo Marittima pri Ventimiglii ob laško-francoski meji pri belem dnevu volkovi gručo igrajočih se otrok in so raztrgali štiri dekleta, hčerke vaškega pastirja, pred očmi njihovega očeta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. decembra. V sinočni seji budgetnega odseka razpravljajal se proračun pravosodnega ministerstva. Posl. Šuklje opozoril je ministra na pomembni pojav, da je jelo nedostajati za slovensko uradovanje sposobnega narastaja. Slovenci niso imovit narod in dolgo čakanje na adjutum je uzrok, da se mlajši slovenski pravniki ne posvetijo sodni karijeri. Način, katerim se sedaj dokazuje jezikovna osposobljenost, je povsem nezadosten. Prosilci za mesta v slovenskih krajih naj bodo primorani napravljati praktične izkušnje deloma v slovenskem jeziku. V nekem slučaju uložila je slovenska stranka po svojem zastopniku slovensko tožbo in tudi nasprotna stranka branila se je v slovenskem jeziku, navzlic temu pa je dotični okrajni sodnik obravnaval nemški in izdal sodbo v nemškem jeziku. Govornik protestoval zoper to, da bi bilo samovoljnosti sodnih organov prepuščeno, ali je slovenske tožbe slovenski reševati in tirjal, da se to točno določi.

Dunaj 15. decembra. V parlamentarnih krogih se govori, da je grof Taaffe, z ozirom na rezke pritožbe protisemitskih poslancev, ukazal izročiti sodišču vse akte gledé zavarovalne družbe „Avstrijski Phönix“.

Sofija 15. decembra. „Agence Balcanique“ konstatuje, da se je javno innenje, začetkoma nasprotno nameravani premembi ustave, popolnoma izpremenilo ter da zmatra sedaj premembo ustave kot potrebno za konsolidacijo dinastije in ohranitev miru. S tem, da se premeni člen 38 ustave, se Koburžanu olajša ženitev. Splošno se sodi, da se bo v kratkem razglasil projekt o Koburžanovi ženitvi.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 14. decembra.

V Pragi: 31, 42, 2, 71, 60.

Tuji:

14. decembra.

Pri **Waltti**: Glas, Baler, Rukel, Scholz, Blayer, Kaiser z Dunaja. — Božič iz Maribora. — Ivankovič, Belasch iz Brna. — Jillek, Münzer iz Prage. — Vitez pl. Steinberg iz Gradca. — Krausse iz Trsta. — Novak iz Ribnice.

Pri **Slonu**: Bregar, Bontadi, Santin, Sonnenfeld, Blach, Goldman, Schmid z Dunaja. — Blasnik iz Domžal. — Šarabon iz Ljubljane. — Manhart, Kavčič iz Gradca. — Demberger iz Trbiča.

Pri **južnem koledvoru**: Ilovski iz Rudolfovega. — Bron iz Gorice. — Gärtner iz Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. dec.	7. jutraj	738.2 mm.	0.6° C	sl. zah.	obl.	3.70 mm.
	2. popol.	740.9 mm.	2.6° C	sl. sev.	d. jas.	
	9. zvečer	742.5 mm.	0.1° C	sl. vzh.	jasno	sneha.

Srednja temperatura 1.1°, za 2.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. decembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	97.65	97.75
Srebrna renta	97.35	97.30
Zlata renta	115.95	116.10
5% marčna renta	100.55	100.50
Akcije narodne banke	97.9	98.1
Kreditne akcije	314.	314.70
London	120.	120.05
Srebro	—	—
Napol.	9.57	9.57
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	59.	59.
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	141 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	188
Ogerska zlata renta 4%	113	60
Ogerska papirna renta 5%	100	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	128
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gld.	194
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	148
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	240	—

MAGGIJEVA zabela za juhe

pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. v lekarni „Pri Mariji Pomagaj“ (Ludovik Groetschel).

Gospodu lekarju GABR. PICCOLI-ju v Ljubljani.

Po uspehih kemične preiskave imenovati je Vaš malinov sirup izbornim.

C. in kr. kemično-fiziološko poskuševališče v Korneuburgu pri Dunaji
dné 21. decembra 1891.

Ravnatelj:

Profesor dr. L. Roesler.

V zakup eventuelno na račun se oddá

mesarska in gostilničarska obrt v vasi Vode, občine Trboveljske, v jako dobrem kraju, v središču rudnika, in sicer od 1. januarja 1893. I. začenši, in le takim, ki so se že preje bavili s to obrtjo ali so veščaki v tej stroki. — Mesarija obstoji iz jako dobre mesnice, urejenega zdvigavnega mostu, svinjske kuhinje, hleva in zraven spadajoče dobre prekalnice. — Gostilna v pritličji obstoji iz točilnice, velike sobe za goste in posebne sobe, prostrane kuhinje in jedilne shrambe, točilne kleti, jako dobre vinske kleti in ledenice. — V I. nadstropji sta 2 veliki sobi in 3 majhne sobe za tuje, vse s celo opravo. — K temu pride še kegljišče in pravica uporabe vrta. — Več se izve pri lastniku gospodu Franu Pollak-u, posestniku v Vodah, občina Trbovlje. (1299—6)

Limb-ova esenca

najboljša tekočina za umivanje konj

utrja konje in dela močne njih ude in kite; moči jo je rabiti tudi za drugo živino, ki je bolna na udih. Ako se ji primeša za polovico vode, moči jo je rabiti tudi ljudem, kadar imajo bolečine v križi ali v udih. (1310—5)

Steklenica stane 85 kr. Štiri steklenice pošljem poštne prosto.

Pristno se to zdravilo dobiva samo pri meni.

J. Zenotti, lekar v Škofji Loki.

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem, znancem in sorodnikom izrekamo za mnoge dokaze sočutja prilikom smrti našega ljubljene brata, oziroma strijca in svaka, gospoda

Vinka Klemenc-a

svojo najprisrčnejšo zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo za darovane krasne vence in mnogobrojno spremstvo pri pogrebu.

V Ljubljani, dné 15. decembra 1892.

(1350)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnoge dokaze iskrenega sočutja, došle nam v Lukovico povodom smrti našega dragega, nepozabnega očeta, odnosno deda, tasta in svaka, gospoda

Antona Viditz-a

c. kr. davkarskega kontrolorja v p.

za mnoge krasne vence, za iskazano zadnjo čast od gg. uradnikov c. kr. davkarije in c. kr. okrajnega sodišča na Brdu, potem slavne požarne brambe in gg. pevcev, kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri sprevodu in v Ljubljani darovane krasne vence izrekajo najprisrčnejšo zahvalo

(1351)

žalujoči ostali.

V Lukovici, dné 14. decembra 1892.

Službe išče komptoirist

54 let star, oženjen, slovenskega in nemškega jezika vešč, z lepo pisavo; služboval je tudi več let v odvetniških in notarskih pisarnah. Spričevala na razpolago. — Natančneje se poizve pri upravnistvu tega lista. (1344—2)

Pri

Karolu Till-u

Špitalske ulice šte. 10.

Velika zaloga

vseh

I. (1024—19)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

Naznanilo.

Vsi gospodje, kateri so prejeli od rajnega gospoda Komela pl. Sočebra, c. kr. majorja v p., od njega spisane vojaške knjige, se uljudno prosijo, naj pošljejo kupnino ali pa neprodane knjige njegovi gospé udovi Idi Komel pl. Sočebra kot dedinji (Graz, Grazbachgasse št. 40), sicer bodo sodno tirjani. (1339—2)

Emilija Nasko

izprašana babica

rojena zdravnikova hči (1265—9)

Gospodske ulice št. 10, II. nstr.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (228—76)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel, poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

Gostilno

v Ljubljani ali bližnji okolici želi izvrstna kuharica in gostilničarka

v najem ali pa na račun prevzeti.

Poluži se tudi, če treba, kavcija. Ponudbe s pogoji naj se upravnistvu „Slovenskega Naroda“ poslati račijo. (1345—2)

Malinov sirup.

Pripravlja se prav skrbno s parom iz najčistejših lepodisečih gorskih malin. Steklenica 1 kg. 65 kr., male steklenice po 85 kr. Na vago po 55 kr. kg. Razpošilja se tudi v pletenih steklenicah po 3 1/2 kg. malinčnega sirupa poštne teže po 10 kg., po 20 kg., po 40 kg. Stkl. za poskušnjo zastoj in franko. Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju vrate točno izvršujejo. (59—14)

Skladni koledar

cena 60 kr.

Dijaški koledar

cena 60 kr.

Stenski koledar

cena 25 kr.

Dobivajo se

v „Narodni Tiskarni“ in pri knjigotržcih.

božična

Za gospode:

Kožuhovi sacco, menčikovi, zim-ske suknje, obleke, ponočne suknje, zavrtniki itd.

Za dečke in otroke:

Obleke, kostumi, menčikovi.

Za gospé in gospice:

Plišni jaqueti, zgornje suknje, gledališčni plašči, mufi, boa, čepice itd.

Za deklice:

Drsalne jopice in plašči.

Vse to

(1321—4)

v vsaki velikosti in po najnižjih cenah!

Praktična

parila

Pri

GRIČARJI & MEJAČI

(preje M. Neumann)

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11.